

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 39/23

V Luxemburgu 2. marca 2023

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-477/21 | MÁV-START

Denný odpočinok sa pridáva k týždennému času odpočinku, aj keď mu priamo predchádza

Je to tak aj v prípade, ak vnútroštátna právna úprava poskytuje pracovníkom obdobie týždenného času odpočinku presahujúce obdobie, ktoré vyžaduje právo Únie

Ruňovodič zamestnaný spoločnosťou MÁV-START, ktorá je maďarskou národnou železničnou spoločnosťou, napadol na súde v Miškovci rozhodnutie svojho zamestnávateľa neposkytnúť mu obdobie denného odpočinku najmenej jedenásť po sebe nasledujúcich hodín (na ktoré má mať pracovník nárok počas každého obdobia dvadsiatich štyroch hodín podľa smernice o organizácii pracovného času), ak toto obdobie predchádza alebo nasleduje po období týždenného času odpočinku alebo období dovolenky. MÁV-START tvrdí, že keďže kolektívna zmluva uplatniteľná v prejednávanej veci poskytuje minimálnu dobu týždenného času odpočinku podstatne dlhšiu (najmenej 42 hodín), než je doba požadovaná smernicou (24 hodín), jeho zamestnanec nebol jej rozhodnutím nijako znevýhodnený.

Súd v Miškovci sa Súdneho dvora pýta najmä na to, či je podľa smernice obdobie denného odpočinku, poskytnuté spolu s obdobím týždenného času odpočinku, súčasťou tohto týždenného času odpočinku.

Svojím dnešným rozsudkom Súdny dvor poznamenal, že obdobia denného odpočinku a týždenného času odpočinku predstavujú dve samostatné práva, ktoré sledujú odlišné ciele. **Denný odpočinok** umožňuje pracovníkovi vyhnúť sa jeho pracovnému prostrediu počas určitého počtu hodín, ktoré nielenže musia nasledovať po sebe, ale tiež **priamo nasledovať po pracovnom čase**. **Týždenný čas odpočinku** umožňuje pracovníkovi odpočívať počas každého obdobia **siedmich dní**. Preto **je potrebné zaručiť pracovníkom skutočné využívanie každého z týchto práv**.

V situácii, v ktorej by bol denný odpočinok súčasťou týždenného času odpočinku, by bolo právo na denný odpočinok zbavené podstaty tým, že by sa pracovníkovi odoprelo jeho skutočné využívanie, ak má nárok na týždenný čas odpočinku. V tomto kontexte Súdny dvor konštatoval, že smernica sa neobmedzuje na všeobecné stanovenie minimálneho obdobia pre vznik práva na týždenný čas odpočinku, ale výslovne spresňuje, že k tomuto obdobiu sa pripočíta obdobie, ktoré treba priznať na základe práva na denný odpočinok. Z toho vyplýva, že **doba denného odpočinku nie je súčasťou týždenného času odpočinku, ale pridáva sa k nemu, aj keď mu priamo predchádza**.

Súdny dvor tiež poznamenal, že priaznivejšie ustanovenia, ktoré v porovnaní so smernicou stanovuje maďarská právna úprava, v súvislosti s minimálnou dobou týždenného času odpočinku, nemôžu zbaviť pracovníka iných práv, ktoré mu priznáva táto smernica, a konkrétnejšie práva na denný odpočinok. **Denný odpočinok sa teda musí priznať nezávisle od dĺžky týždenného času odpočinku stanovenej uplatniteľnou vnútroštátnou právnou úpravou**.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

Zostaňte v spojení!

